

TRENÉRSKÝ ZPRAVODAJ

ÚVODNÍ SLOVO

PETR ČENĚK

Vážení basketbaloví trenéři.

Chtěl bychom Vám představit nové periodikum ČBF s názvem „Trenérský zpravodaj“, určené především basketbalovým trenérům na všech úrovních. Tento zpravodaj by měl být prvním krokem ke znovuoživení zájmového trenérského hnutí.

Po neúspěšné VH ČABT na konci června 2022 se zájmové hnutí trenérů rozpadlo, přestože trenéři tvoří klíčovou složku basketbalového světa a bez nich by basketbal nefungoval. Výbor ČBF zastává názor, že by trenéři měli mít svou zájmovou organizaci, hájící jejich zájmy na všech výkonnostních úrovních. Proto mě výbor ČBF pověřil obnovením

trenérského hnutí. Proto jsem výzvu přijal. Myslím si, že jsem jedním z Vás, mnohé znám z hal, zápasů, školení, kempů nebo z jiných basketbalových událostí.

Dalším krokem k obrození trenérského hnutí bude setkání trenérů, které se uskuteční na konci února 2023 v Pardubicích před kvalifikačním zápasem mužů s Francií. Více se dozvíte uvnitř zpravodaje.

V tomto čísle se dočtete o dozvucích ME mužů, postřezích z právě probíhající sezóny, změnách pravidel, zabrouzdáme do historie, konkrétně o stříbru žen z MS žen prezentovaný Ivanou Večeřovou. Dočtete se také o mládežnické akademii ČBF a dalších projektech či zajímavostech

z palubovek nebo bezprostředně kolem ní. Na závěr dostanete pár tipů na basketbalové vánoční dárky a dozvíte se o tom, co se bude dít v roce 2023.

Toto číslo berte jako prvotní záležitost. Budu rád, pokud se Vám bude líbit a rozšíří spektrum Vašich znalostí o českém basketbale. Nebojte se posílat náměty, ohlasy či využijete možnost přispívat do tohoto periodika, které plánujeme vydávat cca 4x ročně. Zatím půjde pouze o elektronickou verzi, ale to vše můžete změnit vy trenéři. Své názory a ohlasy mi posílejte na mail petrcenek@seznam.cz.

Příjemné předvánoční čtení přeje

Petr Čeněk

hájící trenérské zájmy ve výboru ČBF

SETKÁNÍ TRENÉRŮ ČBF

PARDUBICE | 23. 2. 2023

16.00 - 17.00	Trenérský seminář
17.00 - 17.15	Vystoupení předsedy ČBF Miroslava Janstý
17.15 - 17.45	Role trenérů a koučů a zkušenosti z ME – Michal Ježdík
17.45 - 18.15	Budoucnost a směřování trenérského hnutí – František Rón
18.15 - 18.30	Postup dalších kroků pro obnovení trenérského hnutí – Petr Čeněk

Program je pouze ORIENTAČNÍ | Adresa haly BK Pardubice: V Ráji 311, Pardubice

OBSAH

úvodní slovo	2
setkání trenérů	2
trenér vítězů	3
odkaz MS 2010	6
trenérské okénko	8
Jr.NBA 2022	10
CZ ACADEMY	12
světový basketbal v Česku	14
knihy Petra Kotena	15
desatero letošních sezón	18
výklad pravidel	20
termínová listina	22

TRENÉR VÍTĚZŮ

ODKAZ SERGIA SCARIOLA

Po úspěšném Eurobasketu v září 2022 si hlavní trenér španělské reprezentace Sergio Scariolo našel čas a byl lektorem on-line semináře pro trenéry z celého světa pořádaným NBA a jeho složkou Jr. NBA. Seminář byl obsahově rozdělen do dvou částí. První umožnila trenérům nahlédnout pod pokličku filozofie španělské reprezentace a jejího útočného konceptu, primárně v přechodové fázi. Druhá část byla osobním sdělením Sergia Scariola trenérům dětí a mládeže, založeném na jeho zkušenostech z evropského i severoamerického basketbalu.

Sergio Scariolo je hlavní trenér týmu Virtus Bologna a hlavní trenér seniorské reprezentace Španělska. S výběrem Španělska zvítězil 4x ve finále mistrovství Evropy (2009, 2011, 2015, 2022) a ve finále mistrovství světa (2019). Scariolo je jeden z nejúspěšnějších trenérů v historii v kontextu mezinárodního basketbalu. V červnu 2018 se stal členem realizačního týmu v klubu NBA Toronto Raptors a v roli asistenta trenéra přispěl k zisku prvního titulu vítěze NBA pro Raptors. Scariolo se tak stal prvním italským trenérem a druhým Italem v pořadí, po shooting guardovi Marco Belinellim, kdo získal titul vítěze NBA. Díky zařazení hlavního trenéra a jeho 5 asistentů na zdravotní list NBA vedl Sergio Scariolo 26. února 2021 jako prozatímní hlavní trenér Toronto Raptors utkat proti Houston Rockets.

KLÍČOVÉ POZNATKY ZE SEMINÁŘE:

- Umožňujeme dětem a mládeži, aby mohly přecházet mezi jednotlivými věkovými kategoriemi bez jakýchkoliv traumat. Uvědomme si, že ne všichni trenéři čtou

stejnou stránku knihy, mnoho z nich má k přípravě a vedení utkání rozdílné přístupy, ale základy by měly zůstat stále stejné. Stejně tak fakt, že středobodem přípravy je hráč a jeho kontinuální rozvoj přizpůsobený věkovým zvláštěm a vývojovým stádiím. Bez těchto znalostí můžeme udělat mnoho chyb, z nichž mnohé se již nedají odstranit. Nemusíme učit stejné věci, nemusíme je učit ani stejnými formami, ale některé nároky na současný a budoucí basketbal jsou předem dané, a to bychom měli respektovat všichni.

Učme a naučme děti a mládež jak trénovat, jak se zlepšovat a jak analyzovat hru.

- Nezapomeňme na kritická období ve vývoji hráče. Jedním z posledních je například přechod z juniorské do seniorské kategorie.
- Velmi dobře také sledujme změny pro účast na evropských a světových šampionátech. Jedna z posledních, a velmi

důležitá pro národní federace, se stala například v roce 2017, kdy bylo jasné, že někteří špičkoví hráči z různých zemí hrajících v NBA a v Eurolize se nebudou moci účastnit kvalifikačních oken. V podstatě to pro některé země znamenalo, že v kvalifikačních oknech povedou trenéři zcela odlišné sestavy hráčů oproti soupiskám na závěrečných turnajích, samozřejmě pokud se kvalifikují. Veškeré aktivity se pak rozdělí na několik platform. Jedna z nich je udržet velmi silný vztah s hráči, kteří nemohou hrát během sezóny v reprezentačních oknech, druhá je vytvořit program pro (nové) hráče, kteří budou v kádru pro reprezentační okna, a třetí je najít prostor, v němž se obě tyto skupiny potkají společně. To vše je nutné pro to, abyste mohli se všemi sdílet společný koncept hry a základní pravidla fungování celku, jež je složený ze dvou nehomogenních skupin. Pro nás to například bylo pravidlo, že chceme významně navýšit počet útoků, v nichž nebudeme organizovat a hlásit akce v postupném útoku do již plně koncentrované obrany. Idea byla, aby se jednalo o přibližně 50 % útoků z celkového počtu míčů, které máme v držení. Ano, primárně se jedná

o přechodovou fázi a rychlý protiútok, ale příležitosti jsme hledali i v postupném útoku. Tam jsme se zaměřili na čtení a reagování na základě předešlých pohybů a činnosti spoluhráče/spoluhráčů. Věřili jsme a věříme, že tato cesta povede i ke zlepšení rozhodovacích procesů, hlavně u mladých hráčů.

- Jednou z největších chyb, kterou děláme v mládežnických kategoriích s vysokými hráči, je, že je učíme hrát v podkošovém prostoru. Chybou není, že hrají v podkošovém prostoru, chybou je, že hrají pouze v podkošovém prostoru, a tím pádem limitujeme šířku jejich dovedností, z nichž jim mnohé budou chybět v seniorských kategoriích. Pokud máte hráče, jenž má nebo bude mít výšku 2,15 m a nedáte mu možnost hrát čelem ke koši, střílet za tři body, odeberete mu automaticky radost z pocitu být úspěšný ve hře, která se od něj neočekává. Zároveň mu berete, nebo naopak nedáte něco speciálního, čímž se může odlišovat v budoucnu od standardních hráčů s touto výškou. Příkladem je Pau Gasol, jenž v mládí hrál čelem ke koši, založil velmi dobře techniku střelby z tříbodového prostoru a přihrávkové dovednosti. Myslíte, že by se bez těchto věcí prosadil v NBA a stal se jedním z nejlepších podkošových Evropanů v NBA? Nemusíme ale zůstat jen u vysokých hráčů, mnoho mladých hráčů neumí hrát v podkošovém prostoru, nebo umí hrát jen zády ke koši.

- Je zde i sociální faktor, který je spojen s jejich začleněním do týmu. Tito hráči jsou velmi často díky své výšce na okraji zájmu, nejen trenérů, ale často i spoluhráčů. Mnohdy si obě skupiny myslí, že je zdržují. Jedni z pohledu rychlosti hry na ploše, druhí ve smyslu tréninkového procesu, hlavně z hlediska procesu učení.

- Dejme mladým hráčům výhodu – dejme jim příležitost cítit se komfortně v tom, že využívají svých silných stránek, v tom, co je spojené s jejich vývojovým stádiem (u každého to může být něco jiného a v jiném období). Nezapomeňte, že každé dítě, každý hráč je jiný a jinak se vyvíjí.

Učte věci postupně – pokud hráč nezvládá přečíst skvěle první stránku, nechodte na stránku číslo dva

(základem jsou individuální dovednosti učené v proměnlivých podmínkách).

- Samozřejmě že všichni chceme hrát rychle a zakončovat v situacích 2 na 1, 3 na 1, 3 na 2, ale to se stane málokdy. Připravme pro hráče další jednoduché možnosti pro zakončení.

Některé jsou znázorněny na následujících obrázcích.

- Na obrázku č. 1 je základní rozmístění hráčů, které Španělsko preferovalo v přechodové fázi. Hráč 3 v pravém rohu je dobrý střelec, ale zároveň hraje dobře zády ke koši v blízkosti vymezeného území.

- Na obrázku č. 2 a č. 5: clonící hráč 5 vždy roluje – jedná se o situaci, kdy obránce clonícího X5 je vysoko v tříbodovém prostoru.

- Na obrázku č. 3: clonící hráč 5 roluje a cloní pro hráče 3 - jedná se o situaci, kdy obránce X5 zůstal v oblasti kolem čáry trestného hodu nebo je ve vymezeném území.

- Na obrázku č. 4 je znázorněna situace, kdy obránce X1 pomáhá při řešení pick and roll, obránce X4 se dívá na míč a nevidí svého útočníka 4, který se v tento moment uvolňuje za jeho zády směrem ke koši (back door cut).

- Na obrázku č. 6 hráč 1 dribluje podél postranní čáry a přihrává hráči 3, následuje DHO (dribble handoff) v oblasti pomyslné prodloužené čáry trestného hodu. Hráč 1 „drží“ driblink a hráč 3 se uvolňuje směrem do středu hřiště kolem clonícího hráče 5 (flair screen). Na úrovni clony vybere na základě čtení situace jednu ze dvou možností řešení: a) curl = těsně za clonícím hráčem 5 prudce změni směr a uvolňuje se směrem pod koš, b) flare and back door = od úrovně clonícího hráče 5 pokračuje v pohybu směrem od míče na slabou stranu a ve stejný moment se hráč 4 uvolňuje směrem pod koš za zády bránícího obránce X4. Hráč s míčem má poté několik možností řešení této kombinace.

- Na obrázcích č. 7 a č. 8 jsou situace, kdy hráč 1 dribluje směrem podél postranní čáry a hráč 3 se uvolňuje do prostoru na straně vymezeného území, kde se bude snažit hrát 1 na 1. Hráč 5 se v této situaci snaží co nejrychleji dostat do prostoru za koš ke koncové čáře na slabé straně a spoluhráči 4 a 2 jsou

v tříbodovém prostoru, jak je znázorněné na obrázku.

- Ze zkušeností a praxe je třeba zmínit, že není ani tak důležité CO v tréninku a v utkání děláme, ale JAK to děláme. Klíčem je provedení vybrané činnosti. Stejně tak bychom se měli snažit udržet flow ve hře nebo v dané kombinaci. Několikanásobné přibrzdění, nebo dokonce zastavení a opětovné spuštění kombinace se většinou stanou výhodou pro obranu. Scariolo má rád útočné kombinace a koncepty, v nichž všichni hráči na hřišti mají možnost se dotknout míče.

OBRÁZEK Č. 7

OBRÁZEK Č. 8

- Na obrázcích č. 9 až č. 15 jsou kombinace vycházející ze základního rozestavení znázorněného na předcházejících obrázcích, které Španělsko postupně zařazovalo do své hry před a během Eurobasketu.

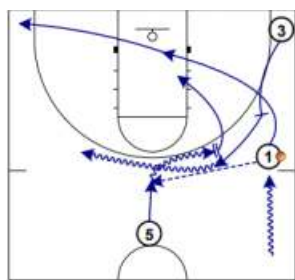
OBRÁZEK Č. 9

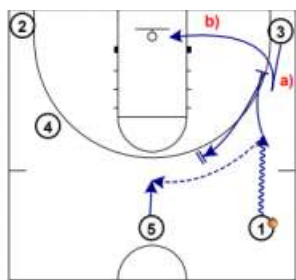
OBRÁZEK Č. 10

OBRÁZEK Č. 11

OBRÁZEK Č. 12

OBRÁZEK Č. 13

OBRÁZEK Č. 14

OBRÁZEK Č. 15

Cílem této části semináře bylo ukázat jednoduché kombinace vycházející z jednoduchých principů, použitelné pro všechny. Klíčem k jejich úspěšnému provedení a výběru řešení vedoucímu k výhodnému zakončení není základní rozestavení 5 OUT či 4 OUT a 1 uvnitř, ale schopnost našich hráčů hrát na více než jedné pozici na hřišti.

ZÁVĚREM:

Nezapomínejte, že děti chtějí hrát. Trénujme s nimi intenzivně od pondělí do středy, zlepšujeme jejich dovednosti a kondiční aspekty, ale nezapomínejme na různé formy průpravných her v tréninku. Ty nám zároveň dávají zpětnou vazbu o procesu učení, zda se máme k některým věcem vrátit nebo můžeme přejít k dalším, složitějším věcem. Děti/hráči jsou naší nejlepší zpětnou vazbou a našimi nejlepšími učiteli a trenéry.

Není chybou, že hráče učíme hrát pod košem, chybou je, když je učíme hrát pouze pod košem.

Neporovnávejte všechny vaše hráče s Dončičem, on je jedinečný (the special one).

Nabídněte a naučte hráče pouze ty dovednosti, které mohou využít v utkáních. Vždy ale začínejte od „první stránky“. Pokaždé také záleží, jakou skupinu hráčů máte. Podle toho stavíte proces učení. Opět ale jděte od jednoduchého ke složitějšímu, nepřeskakujte „stránky“. Dobří hráči vždy měli a mají vynikající základní dovednosti (basic fundamentals), nejen s míčem, ale i například pohybové a kondiční.

Trenér musí mít vždy: ideu, představu, jak ji naplnit, cíle a musí umět a chtít rozvíjet hráče. Tyto 4 body dodržovali v Toronto Raptors jako zákon. Patří k tomu ale také například soudržnost, trénink zaměřený na kondiční stránku individualizovaný pro každého hráče, spolupráce uvnitř trenérského týmu, spolupráce a komunikace mezi hráči a mezi hráči a trenéry.

Osobní obranný systém je základem. Nebojme se ale experimentovat, ačkoliv se hlavně v Americe setkáte s názorem: „To jsou ty vaše evropské vychytávky.“

Nelimitujme hráče svými limity.

Nejsme vlastníky týmů a našich hráčů. Naši odpovědnost je dát hráčům všechny potřebné nástroje, aby byli úspěšní a dosáhli svého individuálního maxima.

Sdílení informací a zkušeností spolu s udržováním vztahů uvnitř komunity je odpovědností nás všech, kteří pracujeme v basketbale. To je minimum, které bychom měli basketbalu vrátet.

Michal Ježdík

ODKAZ MS 2010

RADOST NA PRVNÍM MÍSTĚ, I NA ŽIVOTNÍM TURNAJI

Radost, disciplína a taktika. Tři klíčové pojmy, které se objevily na tabuli při poradě před úvodním utkáním mistrovstvím světa žen 2010 u nás doma. Trenér kladl důraz na to, že jsou důležité právě v tomto pořadí. Pro mě velké aha! Radost jako první? To zní jako známá fráze "Pojďme si to užít.". Přitom šlo o turnaj, který měl být pro naši generaci vrcholem a třeba pro mě poslední akcí v kariéře.

Mistrovství světa doma v Česku, po dlouhých 43 letech a nejspíš zase na dlouhou dobu naposledy. Něco, co je výzva, sen, možnost, o které se spouště skvělých basketbalistek před námi jenom zdálo. A to vše buď s tlakem v zádech, že je potřeba potvrdit úspěchy z předchozích let-zlato a stříbro z mistrovství Evropy a sedmé a páté místo na dvou olympiádách, anebo jít krok po kroku, nechat v turnaji vše a život, ať ukáže!

Hlavně radost. Úplně cítím, jak mi při psaní těchto slov bije srdce. Jsem maximalistka, a byť bych si šla ráda zahrát basket s nadhledem a klidem, pořád mi tam ta důležitost okamžiku, výsledku, toho nepokazit nic týmu, naskakuje (i když třeba jen na chvíli).

Začala příprava a budovaly se vztahy. Tehdy jsem vůbec netušila,

že trenér Lubor Blažek a realizační tým měli už rok předem rozpracovaný každý den, každý trénink, každou akci, každý teambuilding i mimobasketbalové aktivity. Vše s jedinou motivací. Tým s velkým T. Vše mělo logiku. V týmu byl respekt a důvěra, komunikace fungovala, věděli jsme, co umíme, a asi někde vzadu jsme tušili, že stát se může cokoliv. Byť já osobně jsem si o medailových ambicích před začátkem MS myslela své. Radost na prvním místě... Jak to jde dohromady s tak důkladnou přípravou, touhou uspět a očekáváním okolí na vrcholném turnaji?

Jde to. Abych se cítila v pohodě, měla radost ze hry a mohla odevzdat maximum, zjistila jsem po začátku turnaje, že potřebuji chodit na hřiště až z druhé vlny a hrát okolo 25 minut. Jenže copak se dá říct trenérovi, že nechci být v základní pětce? Já se

ale odvážila a trenér Blažek to vzal díky tomu, jaké se mu povedlo vybudovat s hráčkami vztahy. Vztahy založené na upřímnosti, otevřenosti, respektu a důvěře, která umožňovala i promluvit si mezi čtyřma očima.

V play off už se samozřejmě šlo do extrému a trávila jsem na hřišti přes 35 minut. O to důležitější byla předchozí dohoda s trenérem, díky níž jsem si ve skupině oddychla, že mě nikdo nenutí stresovat se a přemáhat, a udržela si chuť, energii a motivaci i pro závěrečnou třetinu turnaje.

Vzájemná důvěra hrála významnou roli i v tom, že trenér si mohl vybrat do týmu nejen hráčky, o kterých si byl jistý, ale i takové, u nichž tušil, že nebudou úplně jednoduché povahy, ale že tam prostě patří a on je zvládne. Věřil jim, vsadil na jejich osobní odpovědnost a výsledkem bylo naplnění bodu č. 2 - disciplína.

K pohodě hráček přispívali také oba asistenti. Jeden z nich, Martin Petrovický, jako by tušil, že potřebuji upustit páru a vyčistit hlavu. Proto před zápasy snášel mé mega silné plácání si, při kterém mu div neupadly ruce, sem tam přišel s nějakou legráckou nebo soutěží. Byl tam pro mě. Tak nějak přirozeně. Nenuceně.

Taktika je jen doplněk, jako by nám říkal trenér (alespoň tak to na mě působí teď, s odstupem nejen let). Je to hlavně na nás, v první

řadě stojí kreativita a volnost. Pokud je taktika na třetím místě, je to pomocník a dobrý sluha, na prvním je spíš zlý pán. Tohle můžu podepsat, zažila jsem to v Turecku zrovna v sezoně před mistrovstvím světa.

Zdravé vztahy a upřímnost jsou pro mě základ. Pak můžu s druhým otevřeně sdílet svůj pohled a on jeho se mnou. Nemusíme chodit kolem horké kaše a riskovat špatné pochopení.

Je to stručné, jasné a efektivní. Pořád jde o basketbal. A tak pevnou půdu pod nohama za mě tvoří pochopení a schopnost využít trendů moderního basketbalu trenéry i hráči, fyzická připravenost a možnost ve hře bez přemýšlení volit ze širokého repertoáru skills.

A protože jsem tohle všechno oceňovala jako hráčka, snažím se to naplňovat i teď, kdy pomáhám rozvíjet basketbalové dovednosti našim dospívajícím nadějím, které i díky projektu Národní sportovní agentury, usilujícímu o účast ženských kolektivů na hrách v Los Angeles 2028, mohou snít svůj olympijský sen. Sama jsem největší pokroky udělala právě v dobách, kdy jsem cítila, že na to nejsem sama a že sport je radostí. Proto vím, že jim můžu a chci předat i víc než jen basketbalové finesy.

Ivana Večeřová

TRENÉRSKÉ OKÉNKO

MILENY MOULISOVÉ

Vážené trenérky, vážení trenéři,

jsem velmi potěšena, že se podnikají určité kroky, které by měly vést k znovu zaktivování České asociace basketbalových trenérů. Trenérská komunita je základním a nejdůležitějším kamenem ve vedení tréninkového procesu, zejména dětí a mládeže. A právě proto jsem připravena s vámi sdílet své znalosti, zkušenosti i energii tak, jak tomu činím i v rámci dalších aktivit pro CZ BASKETBALL.

Dnešní „okénko“ bude zaměřeno na seznámení s projektem Regionálních výběrů kategorie U14, pro které aktuálně probíhají srazy a připravuje se Vánoční turnaj, který se bude konat 16. – 18. 12. 2022 v Hradci Králové (pro dívky) a v Brandýse n/L (pro chlapce).

Spolu s hlavním trenérem výběru U15 a U16 Františkem Rónem jsme se pokusili vytvořit jednoduchý a stručný koncept a návrh obsahu pro tyto regionální výběry. Obsah regionálních výběrů je nastaven v souladu s celkovou koncepcí basketbalu a navazuje na celostní rozvoj dětí do 13 let, kdy je důraz kladen na pohybový a specifický rozvoj spolu s vytvářením emoční vazby na basketbal, tým apod.

V kategorii U14 se snažíme pokračovat v tomto rozvoji nejen basketbalových dovedností, zároveň co nejdříve vytváříme herní

proměnlivé podmínky pro dosažení co nejefektivnějšího transferu dovedností = skills do hry. V rámci srazů regionálních výběrů je hlavním cílem trenérů motivace a inspirace hráčů a hráček (dále jen „hráčů“), jak a co dále trénovat. V tomto omezeném čase je tedy nutné se věnovat analýzám hráčů z pohledu fyzického (kondice, pohybový talent), mentálního (emoční a sociální stránka) a samozřejmě basketbalového (skills – technika a taktika dovedností).

Zejména u dívek v tomto věku dochází velmi často již k ukončení růstových spurtů, avšak u mnohých z nich, které ještě nejsou zralé, a u většiny chlapců, to může být naopak. Nejen proto je nutné přihlížet v tréninkovém procesu k individuálním zvláštěm.

Je tedy vyžadován individuální přístup i z důvodů konkrétních

zpětnovazebních výstupů pro hráče a jejich další rozvoj.

Hráči z různých klubů se mohou setkat poprvé s ostatními z regionu, i když někteří se již zúčastnili otevřených kempů U13 ČBF nebo regionálních kempů mini kategorií pořádaných oblastní organizací. Týmovost, spolupráce a komunikace by měly být součástí těchto srazů.

Realizační tým jednotlivých výběrů je navržen Oblastní organizací a schválen Komisí dětí a mládeže.

V podzimním období probíhá většinou první sraz (seznámení, úvodní výběry, analýza), v 2. polovině sezóny druhý sraz, který má sloužit zejména k rozvoji dovedností a schopností, které byly detekovány na předchozích akcích.

Vánoční turnaj je konfrontací mezi jednotlivými výběry, avšak jeho hlavním cílem je opět analýza herního výkonu hráčů. Pro trenéry tak vytváří určitý kontrolní mechanismus v rámci celého konceptu regionálních výběrů.

Pro dívčí složku následuje na jaře 2023 také výběrový kemp této kategorie pro 32 – 36 hráček, které již nejsou vybrány regionálně, ale výkonnostně s ohledem na potenciál.

CÍLE REGIONÁLNÍCH VÝBĚRŮ

1. detekce talentu, hodnocení hráčů, zpětná vazba pro následný rozvoj

2. celostní rozvoj hráčů (pohybový rozvoj včetně kompenzace, regenerace apod., specifický rozvoj – basketbal, emoční a sociální rozvoj)

a) rozvoj herních činností jednotlivce (ballhandling, driblíng, střelba, přihrávky, footwork, obranný postoj a pohyb, doskakování atd.), rozvoj herního myšlení (reakce a rozhodování)

b) mentální rozvoj – motivace, komunikace, respekt, spolupráce, odolnost, schopnost učení, koučovatelnost atd.

c) pohybový rozvoj – kompenzace, posilování (zpevňování), základní pohybová gramotnost

3. rozvoj trenérů – vzdělávání, spolupráce, komunikace, atd.

4. rozvoj basketbalu v regionech

Kategorie U14 je v mnoha směrech velmi kritická, ať už v rovině mentální (pubescence, emoce, sociální schopnosti apod.), nebo v rovině pohybového i specifického rozvoje a zralosti. A právě proto si vážíme práce realizačních týmů v regionech, kde již dochází k řízenému a kontrolovanému procesu se všemi vybranými hráči.

JR.NBA

5. ROČNÍK MÁ SVÉ VÍTĚZE I PORAŽENÉ

Skvělý projekt pro děti prvních stupňů základních škol Jr.NBA se po dvouleté covidové pauze opět rozběhl naplno a opět má své vítěze i poražené. Pojďme se tedy podívat co letošní ročník přinesl, a kdo si odvezl prsteny pro vítěze.

O pátý ročník soutěže byl mezi školami velký zájem, i když soutěž měla dvouletou pauzu. Maximální kapacita pro soutěžní ročník 2022 byla 60 týmů z celé republiky. Škol se přihlásilo více, a tak se musela uskutečnit lokální kvalifikační kola, která vyčlenila základních šedesát týmů ze šedesáti škol. Vzhledem k rozšíření kapacity byly letos organizovány dvě samostatné soutěže, které se spojily až v samotném velkém finále. Protože se do projektu přihlásilo více škol z Čech, než z Moravy, činila pomyslnou hranici vzdušná čára mezi městy Liberec – Mělník – Vlašim – Tábor – Třeboň. Školy na západ od této hranice hrály Jr.NBA WEST, na východě se pak hrála Jr. NBA EAST.

ORGANIZACE SOUTĚŽE

V každé konferenci bylo po třiceti týmech. Každá škola pak reprezentovala jeden ze skutečných klubů nejlepší basketbalové ligy světa NBA. O přidělení jmen, log a dresů rozhodl on-line los. Vzhledem k organizačním a technickým problémům se na jaře 2022 stačil odehrát pouze základní kola. Jednotlivé vyřazovací turnaje se konaly v první říjnové dekádě. Z turnaje ve Frýdku Místku postoupily Miami Heat /ZŠ Slovenská Zlín/ a Brooklyn Nets /ZŠ Ostrčilova Ostrava/, z turnaje ve Strakonici Atlanta Hawks /ZŠ J. K. Tyla Písek/ a Chicago Bulls /ZŠ Nový PORGorg Praha 4/, z turnaje v Děčíně se z postupu radovaly týmy New Orleans Pelicans /ZŠ Královské Poříčí/ a Portland Trail Blazers /ZŠ Děčín/, z brandýského finále postoupil domácí tým ZŠ Na Výsluní hájící barvy Minnesoty Timberwolves a nymburská ZŠ Komenského, nastupující v dresech Utah Jazz.

FINÁLE

Tento oktet nejlepších týmů se pak sešel na velkolepém finále,

kteř se konalo 8. a 9. 11. 2022 v hale na pražské Královce. Byla to velkolepá show a skvělá podívaná na minibasketbalové výkony těch nejmladších basketářů. Famózní byl i doprovodný program jako hudba v podání skvělého DJ, velkoplošná obrazovka a další standardy podobné jako v ženské EuroLize, protože v hale Královka svá domácí utkání hraje ženský celek USK Praha. Nadstandardem pak byl foto koutek podobný tomu, co byl na nedávném ME. Přímo na hrací ploše se pak odehrávaly zajímavé soutěže jako piškvorky nebo ruleta. Soutěžilo se o trička. Dobře se bavili hráči, trenéři i diváci. Na všechny zápasy dohlíželi ambasadoři jr. NBA Chorvat Daniel Bagarič /3 sezóny hrál v Chicago Bulls/ a Jiří Welsch a také oblíbený maskot ČBF Bausty, který v hledišti bavil a předváděl neuvěřitelné kousky. Součástí velkého finále byly i dva bloky trenérských klinik za přítomnosti Daniela Bagariče. T a trénink si děti náležitě užily. Vlastní výsledky nebyly až tak důležité, i když to naši nejmladší talenti náležitě prožívali a užívali si.

Do středečního bojů o medaili se nakonec probjovali: New Orleans Pelicans – Miami Heat, kteří se utkali o bronz a ve finále proti sobě nastoupili Atlanta Hawks a Minnesota Timberwolves. V zápase o třetí místo uspělo ZŠ Královské Poříčí, když jejich hvězda Lukáš Šnobl dal přeci jen o pár bodů více než zlínská opora Adam Skoupil, a tak se malá venkovská škola dočkala historického sportovního úspěchu v podobě zisku bronzových medailí.

Ve finále pak ZŠ J. K. Tyla z Písku jasně přehrála obhájce titulu ze ZŠ Výsluní, když rozhodnuto bylo již po prvních osmi minutách. Atlanta měla kvalitnější chlapecké opory, které ří uměly i dobře bránit, což jen potvrdilo, že Sršni Písek jsou skvělou basketbalovou základnou v české kotlině a zlato získala Atlanta naprosto zaslouženě a patří jí jiv velký obdiv.

PLUSY

Jr. NBA je vlajkovou lodí minibasketbalového školního soutěžení a je skvělým projektem významně se podílejícím na zvyšování členské základny a popularizace basketbalu těch nejmenších a nejmladších. V projektu by se mělo pokračovat i v dalších sezónách, i když stojí nemalé prostředky, ale za ty rozzářené dětské oči to rozhodně stojí, a pokud díky tomu basketbal získá další holky a kluky, tak je to jenom dobře. Myslím, že Jr. NBA mohou basketbalu závidět i populárnější sporty, než je hra s oranžovým míčem.

K jednoznačným pozitivům patří:

- Popularizace basketbalu
- Nárůst členské základny
- Rozšíření basketbalu do hodin TV
- Uchopení basketbalu jako životního stylu
- Kolektivní sport s poznáním nových kamarádů
- Navázání týmového ducha
- Sounáležitost k barvám školy a NBA
- Poznání nových basketbalových cest
- Kvalitní organizace a zajištění turnaje
- Zapojení hráčů z jiných sportů s možností přechodu k basketbalu
- Zapojení dalších učitelů do basketbalu
- Zapojení měst do Jr. NBA

Drobná vylepšení a nápady:

- Final eight – je to ideální model – asi ano, ale na zvážení je větší herní zapojení týmů vyřazených ve čtvrtfinále
- Zapojení dalších osobností zejména z českého basketbalového prostředí /osobnosti z historie, současní hráči/
- Změnit pohlavní vzorec na 2+3
- Hlavní cena se mi zdá ve srovnání s minulostí ne úplně ideální
- Odehrát soutěž v jednom školním roce, pak se vyhneme účasti šestáků v play off
- Zvážit spoluúčast škol na soutěžních nákladech

CZ ACADEMY

PŘEDSTAVENÍ V TEL AVIVU

Národní basketbalová akademie pod názvem CZ ACADEMY vstoupila do svého druhého roku fungování. Po nultém ročníku 2021/22, kdy projekt pracoval v omezeném nastavení, se tým CZ ACADEMY v letošní sezóně posunul do plnohodnotného fungování – skupina vybraných hráčů spolu trénuje a hraje zápasy nejen ve 2. lize mužů, ale i na mezinárodní scéně.

Ve dnech 11.-13. října 2022 se tým CZ ACADEMY představil na mezinárodním turnaji juniorů U18 v izraelském Tel Avivu a konkurence byla víc než zajímavá. Vedle domácích mládežnických programů reprezentovaných kluby Maccabi Tel Aviv či Hapoel Jeruzalém se představily i týmy řeckého Olympiakosu Pireus nebo španělské SBA (Spanish Basketball Academy). Formát turnaje byl neúprosný

– 2 skupiny po 4 týmech, ve skupině každý s každým, na závěr souboje o konečné umístění napříč skupinami. 4 zápasy ve 3 dnech, společně s náročnou cestou (někteří kluci cestovali poprvé v životě letadlem) daly zabrat všem, hráčům i trenérům; ale byla to cenná zkušenost.

Do turnaje CZ ACADEMY vstoupila

porážkou s Maccabi Tel Aviv o 17 bodů, když první čtvrtinu prohrála o 24 bodů a zbytek zápasu vyhrála o 7 bodů. Nakonec se to ukázalo jako nejlepší výsledek, který proti juniorce tohoto izraelského velkoklubu kdokoliv z týmů na turnaji uhrál. Ve druhém zápase skupiny tým podlehl dalšímu izraelskému klubu Maccabi Emeq Hefer. Kluci hráli velmi

dobře a vedli až do cca 28. min utkání, poté odpadli fyzicky i herně (byl to náš druhý zápas hned v úvodním dni turnaje). Druhý hrací den náš tým čekala španělská SBA. Po velmi dobrém výkonu jsme slavili první vítězství na turnaji! Bohužel ve vzniklé minitabulce skupiny jsme díky minimálnímu bodové rozdílu skončili až čtvrtí, což nás před závěrem turnaje poslalo do bojů o 7.-8. místo. SBA paradoxně šla do bojů o 3.-4. místo.

V závěrečném utkání jsme porazili italské Orange Bassano a po 2 vítězstvích a 2 porážkách získali konečné 7. místo vturnaji.

Důležitější než výhry a prohry ale bylo průběžné individuální i týmové zlepšení v průběhu turnaje. Kluci se dokázali adaptovat na rychlejší basketbal

a vyhrávat nelehké fyzické souboje proti často starším a vyspělejšími protihráčům. Organizace turnaje doplnily i dovednostní soutěže – ve smečování nás reprezentoval Marek Volf z BK Tábor a v soutěži trojkařů Viktor Ivánek z NH Ostrava. Celková zkušenost z izraelského turnaje byla velmi dobrá a víc, než naplnila jeden z cílů projektu CZ ACADEMY, jímž je mezinárodní konfrontace.

Akademie také v průběhu podzimu vstoupila do domácí soutěže 2. ligy mužů. Otazníky nad tím, jak mladí kluci zvládnou konfrontaci s mužským basketbalem, se podařilo rozptýlit hned během prvního hracího víkendu, kdy tým svedl velmi vyrovnaný souboj s pardubickou Teslou plnou bývalých hráčů KNBL. Dokonce hned ve druhém

zápase získal první vítězství v této soutěži proti kolínsko-kutnohorskému BK. V současné chvíli je tým CZ ACADEMY na 10. místě skupiny B s bilancí 2 vítězství a 6 porážek. Velká většina zápasů nabídla našim mladým reprezentantům velmi zajímavou konfrontaci se zkušeností a herní i fyzickou vyspělostí, jež reprezentuje jinou a neméně užitečnou výzvu, než kterou nabízí mládežnické soutěže.

Primárním cílem CZ ACADEMY ale nejsou vítězství nebo porážky, nýbrž herní i lidský posun hráčů zařazených do projektu, který se realizuje v každodenním tréninkovém procesu vedeném kvalitním trenérským týmem. Sezóna sotva začala, je za námi kus práce a před námi ještě větší.

SVĚTOVÝ BASKETBAL

MÍŘÍ DO ČESKA

Tradice pořádání velkých akcí mezinárodního významu je pro Českou basketbalovou federaci něčím, na čem si hodně zakládá a nejinak tomu bude i v budoucích letech. FIBA na svém včerejším zasedání přidělila do roku 2027 Česku hned tři ze svých největších turnajů mládeže.

V návaznosti na letošní EuroBasket mužů a mládežnické šampionáty z let předchozích se do Česka vrátí světová konkurence. Po evropském šampionátu žen U20 v Klatovech 2019 a dokonce dvou Challengerech v covidovém létě 2021 (muži U20 Brno a ženy U18 Klatovy) získala Česká basketbalová federace pořadatelství hned tří světových šampionátů, což znamená automatické zapojení českého týmu do turnaje, a tedy větší konfrontaci se světovou elitou.

V Česku se odehraje MS žen do devatenácti let v roce 2025, o rok později čeká Českou republiku MS žen do sedmnácti let a v roce 2027 se v Česku sejde světová elita do devatenácti let v mužské kategorii, kde jsou často vidět vycházející hvězdy světového basketbalu mířící do draftu NBA či působící v Euroalize.

„Byla to velmi rychlá práce, která znamenala hodně cestování po Evropě. Ale přiznávám se, že výsledek byl pro nás milým

překvapením. První nápad přišel na EuroBasketu při jednání s generálním sekretářem FIBA, ale reálné obrysy nabral asi před třemi týdny,“ odhaluje generální sekretář ČBF Michal Konečný zákulisí, které zahrnovalo jednání s exekutivním šéfem FIBA, Řekem Andreasem Zagklisem.

Konečný si pochvaluje pozici, jakou má Česká basketbalová federace díky kvalitně zorganizovaným turnajům v poslední době nejen mezi evropskými, ale i světovými federacemi. Při organizování velkých mládežnických šampionátů počítá s využitím zkušeností z nedávno skončeného EuroBasketu.

„Jednoznačně využijeme zkušenosti nabyté v letošním létě. Vždyť právě ME bylo klíčem k těmto dveřím. Jde o posílení pozice federace v mezinárodním měřítku a má to přímou návaznost na kvalitně zvládnuté ME,“ dodává Konečný.

BASKETBAL

VELKÝ AMERICKÝ PŘÍBĚH

NOVÁ KNIHA PETRA KOTENA

Na knižní pulty se dostala jedinečná basketbalová publikace *Basketbal: Velký americký příběh*. Jeho autor Petr Koten dal na 576 stranách dohromady historii NBA, její velké historické milníky, kluby a hráče. Hodně stran je věnováno české stopě v nejlepší soutěži světa. Proč by příběh NBA neměl chybět v knihovně každého basketbalisty jsme se zeptali samotného autora.

Petre, kde a jak se zrodila myšlenka napsat, tak rozsáhlou publikaci?

Ke zpracování tématu připomínající kořeny zámořského basketbalu se v Česku nikdo neměl. Podle mě zajímavé téma, mám k němu blízko, což dalo dohromady výzvu. Svou roli také sehrálo poslušování kamarádů a covid. Původně jsem chtěl připomínat olympijskou basketbalovou historii, což by skvěle korespondovalo s postupem mužů na LOH v Tokiu. Nakonec jsem však zvolil historii amerického basketbalu a NBA, o čemž tady nikdo nepsal. Hecnul jsem se a šel do toho, podpořen kvalitní spoluprací s nakladatelstvím Prostor, majícím dobrou zkušenost s podobnými publikacemi o profesionální cyklistice.

Jak dlouho jsi knihu psal a kde všude jsi hledal zdroje a podklady?

Celé dílo dát dohromady trvalo více než jeden rok. Z toho moje psaní zabralo zhruba šest měsíců. Další práce zahrnovaly kompletaci, výběr fotek, vhodnou grafiku, korekci a opravu chyb, doplňování aktuálních věcí a spousta dalšího spojeného s vydáváním každého knižního svazku, nejen toho o basketbalu. Pokud se týče zdrojů a pramenů, tak jsem čerpal z poměrně bohaté vlastní knihovny, zde jsem se opíral především od díla *The Undisputed Guide to Pro Basketball History*, *The Macrophenomenal Pro Basketball Almanac*, *Cages to Jump Shots: Pro Basketball's Early Years* nebo *Loose Balls*. Zprvu jsem sázel i na *The Book of Basketball* od Billa Simmonse, bohužel se ukázalo, že tato zábavná kniha na přesnost hřeší. Hodně jsem využíval zahraniční odbornou literaturu, zejména americkou.

Pomohly třeba dobové texty z magazínů *Sports Illustrated* a *SLAM*. Doporučuji i texty od novináře Joshe Eliase. Od zámořských autorů jsem načerpal cca 95 procent informací k celé publikaci. Samozřejmě jsem hojně využíval internet, zejména Wikipedii. Na ní jsem našel hodně zajímavých odkazů zdrojů.

Nakonec kniha čítá 576 stran, co všechno se na nich čtenáři dozví?

Jo, kniha hodně nabobtnala. Našel jsem však mnoho zajímavých příběhů a osob pohybujících se kolem basketbalu, že jsem se nemohl se čtenáři a fanoušky oranžového míče o ně nepodělit. A to jsem spoustu zajímavých témat vynechal, jinak by knížka byla ještě objemnější. Pokud bude o knihu zájem, tak jsem schopen napsat pokračování.

Můžete nás stručně provést obsahem?

Dílo má 42 kapitol, přičemž na sebe chronologicky navazují. Úvod popisuje úplné basketbalové začátky od doktora Naismitha v roce 1891 až do počátku soutěžního sportu. Dvě kapitoly jsou věnovány Harlem Globetrotters, jejich začátkům, kdy zápolili v Americe, i jejich výpravám do celého světa. Část je věnována týmům před NBA, nejdelší kapitola je o konkurenční soutěži ABA. Hodně prostoru je také věnováno nejexponovanějším obdobím slavných týmů podléjících se na jedinečné historii zámořské profesionální ligy. Prošel jsem i o českou a slovenskou stopu, a nakonec jsem přes Dream Team dostal až do současnosti. Poslední kapitoly jsou o vzestupu Golden State Warriors a basketbalových jednorozčích, kteří vládou dnešní NBA.

Kniha má i bohatou statistickou a obrazovou část, co všechno čísla a obrázky nabízejí?

Zachycují mnoho, co se pod americkou basketbalovou sítkou událo od roku 1891. Po fotkách jsem pátral v nejrůznějších agenturách, mnoho skvělých fotek nabízí agentura Getty Images, některé jsou ale neúnosně drahé. Pomohla česká databáze Profimedia, jejíž archiv se za poslední roky významně rozrostl. Statistiky zachycují výsledky finálových sérií, nejlepší střelce či nejužitečnější hráče jednotlivých sezon i finálových sérií.

Které hvězdy jsou ve sborníku představeny?

V kronice NBA jsou zachyceny osudy a kariéry těch nejslavnějších jmen, jak postupovaly americkou basketbalovou historií. Nechtěl bych na někoho zapomenout, ale k těm nejznámějším patří Bill Russell, Wilt Chamberlain, Oscar Robertson, Kareem Abdul-Jabbar, Magic Johnson, Larry Bird, Michael Jordan a z té modernější éry jsem zmiňuji Shaquilla O'Neala, Kobeho Bryanta, LeBrona Jamese, v jedné kapitole shrnuji osudy tria Durant, Harden a Westbrook, došlo i na řadu dalších. Vlastní kapitolu má také John Havlicek. Vedle těchto hvězd jsem popsal a přiblížil i nejslavnější léta týmů z NBA. Několik kapitol se týká dějin Lakers včetně jejich rivality s Bostonem. Kniha popisuje také nejlepší časy Chicago Bulls a New York Knicks. Vedle těchto hvězd jsem zachytil působení i hráčů z Evropy, Afriky a Asie v NBA, ani těch nebylo málo, ale do pelotonu NBA se postupně zařazovali až od osmdesátých let.

A co česká stopa v NBA, je nějak zachycena?

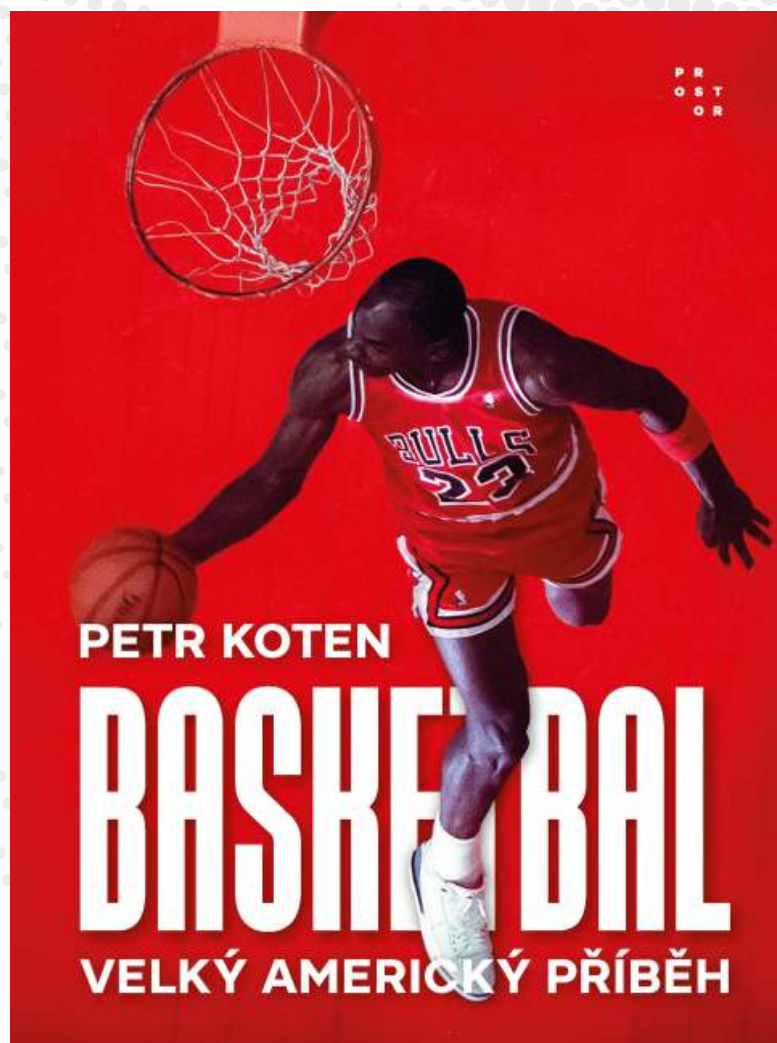
Jedna kapitola se věnuje českým reprezentantům Jiřímu Zídkovi, Jiřímu Welschovi, Janu Veselému, Tomášovi Satoranskému a Vítu Krejčímu. Česko-slovenská stopa v NBA ale byla bohatší. A tak se dozvíte více o Havlickovi, Joeu Lapchickovi, Billu Milkvém nebo z poslední doby Richardu Petruškovi. Je zajímavé, že mezi trenéry se objevilo více etnických Slováků než Čechů, kromě jiných má slovenský původ i Pat Riley.

Co ještě basketbalové čtení nabízí?

Fanoušci basketbalu se také dozví, jak to bylo se změnami pravidel a jejich postupným vývojem a vlivem na vlastní hru. Zachyceno je i basketbalové zákulisí v němž se také mnoho odehrálo, někdy možná více než na vlastní palubovce, ale to ať si čtenáři najdou v knize.

Co považuješ v knize za majstrštyk, kolik kniha stojí a kde je k dostání?

O jednotlivé věci bych se nechtěl zmiňovat, myslím, že všech 42 kapitol je zajímavých a čtivých a stojí za to si je přečíst a myslím, že každý basketbalista by jí měl mít ve své knihovně, zvláště pak trenéři. Bohužel cena je dosti vysoká a cena se pohybuje kolem 1 000 Kč. Společně s ČBF a vydavatelstvím Prostor hledáme cestu ještě k určitému zlevnění titulu. Vydáno bylo 1 500 kusů, ale pokud bude zájem, tak snad bude dotisk. Doufám a předpokládám, že ti, kdo si knížku koupí, budou především basketbalisté, a na ty spoléhám především. Nabízím atraktivní dárek pod stromeček. Publikaci by mohlo pomoci, kdyby zaujala na některém evropském trhu. Němcům i Italům - a nejen jim - rád dopíši dvě tři nové kapitoly. Bude-li se prodávat, mohlo by se uvažovat i o nějakém volném pokračování. V hlavě jich rozhodně nosím hned několik.

DESATERO

CHARAKTERISTIKA BASKETBALOVÉ SEZÓNY

Basketbalová sezóna 2022/2023 je zhruba ve své třetině. Jako asistent trenéra u brandýských chlapeckých družstev U15 /liga/ a U17/liga/ shrnu moje dojmy a poznatky v deseti bodech, kde se pokusím o stručné basketbalové desatero vystihující dojmy a poznatky z této sezóny.

1. SEZÓNA PO ME 2022

Ještě před tím, než jsme začali hrát první mistrovské zápasy jsme první zářijovou dekádu trávili v hledišti O2 arény, kde jsme měli možnost sledovat nejlepší hráče Evropy, a povzbuzovali český tým při zápasech jedné ze skupin ME. Postup se svěřencům kouče Ginzburga nakonec s vypětím všech sil vydařil a byl tou nejlepší odměnou pro diváky. Ti přišli do libeňské arény v hojném počtu. Celkem jich všechny zápasy sledovalo 101 769, což znamená průměr 6 785 diváků na zápas. Na zápasy českého týmu se v aréně objevilo průměrně 11 335 diváků, což je na halový sport velmi slušná divácká účast. 2 x byl překonán i český basketbalový rekord v počtu fanoušků a nyní tento rekord činí 15 067, což byla návštěva na utkání se Srbskem. Myslím, že budeme mít dlouho co překonávat.

2. KONEČNĚ NORMÁLNÍ SEZÓNA

Sezóna 2019/2020 byla přerušena počátkem března a nebyla dohrána. Následující sezóna 2020/2021 zase trvala jen jeden měsíc. A poslední sezóna 2021/2022 sice byla odehrána celá, ale komplikovala jí řada covidových omezení, odkladů utkání a všech dalších možných problémů spojených s epidemií covidů. I když vyhráno nad covidem úplně nemáme, vypadá to, že se přeci jen vrátíme k normálu, a právě probíhající sezóna se již hodně blíží tomu, na co jsme byli zvyklí před rokem 2020 a myslím, že všichni děkují, že tomu tak je. Zápasů se odkládá minimum a většinou kvůli jiným věcem, než je covid, normálně trénujeme a hrajeme. Diváci mohou chodit na zápasy bez omezení počtu a všichni si to užíváme, možná už ani nevíme co to covid byl, i když se neustále musíme mít na pozoru. Bohužel dva roky nemožnosti trénovat a hrát nás poznamenala, zejména mladé ročníky, které byly na svém basketbalovém startu. Tento deficit však budeme dohánět jen pomalu a těžko a bude trvat roky, než ho doženeme, pokud se toho někdy dočkáme. Následky covidu vidím i v zápasech, kdy se výkonnost v jednotlivých kategoriích vrátila minimálně o kategorii zpět, někdy i více. Trenéři se to sice snaží dohnat, ale to chvíli potrvá. S tím se prostě musíme smířit a být trpěliví.

3. PADÁ HODNĚ BODŮ

Úplně neumím odhadnout, jaký vliv na tom má covid, ale zdá se

mi, že jako první se začali trenéři věnovat útočné činnosti. Vidím, že v jednotlivých zápasech padá mnohem více bodů, hráči jsou mnohem produktivnější, mají větší útočnou odvahu a energii, procenta střelby za dva či tři body se zvyšují a někdy mi připadá, že i trojková lajna je nějak blíže ke koši, přitom se nic nezměnilo. Možná se stalo to, že více trénujeme útok než obranu, které se začneme věnovat až v době, kdy zvládneme základní prvky ofenzivní činnosti. Mnoho bodů padalo i v zápasech ME mužů, kde útok byl fenoménem. I naše repre zaznamenala ve většině zápasech ME necelých 90 bodů, čímž zřejmě určila trend celé sezóny. Zápasů, kdy padá méně než 70 bodů, je jako šafránu i v mládežnických kategoriích. Výjimkou snad byl jen domácí kvalifikační zápas doma proti Černé hoře, ale tady byla na vině spíše špatná produkce českých ostrostřelců společně s velkou obměnou kádru. Ide o trvalý trend nebo jen o covidové dědictví?

4. ŠPATNÁ ÚSPĚŠNOST TRESTNÝCH HODŮ

Tato charakteristika si úplně nepadne do noty s předchozím bodem, nicméně je faktem, kterého si nelze ne všimnout. Průměrná úspěšnost šestek osciluje kolem 60 %, alespoň soudě podle zápasů, které vidím. Samozřejmě s vyšším levellem je to lepší, ale ne o moc. Jak v zápase reprezentačních výběrů, tak

v mládežnických soutěžích je úspěšnost šestek podprůměrná, a tak bychom jim měli věnovat v tréninku více času a pozornosti, což platí o všech úrovních. Zdali jde o covidovou stopu je otázkou do praxe nebo pro větší odborníky, než jsem já.

5. ROZHODČÍ A TRENDY V ROZHODOVÁNÍ

od začátku sezóny platí drobné úpravy pravidel /viz článek na straně 20, ale změny nejsou podstatné a nijak nepoznamenaly hru ani taktiku, možná je někteří ani nezaznamenali. Debaty se tedy točí zejména kolem posuzování nesportovní chyby, zdali o ní šlo nebo ne. Na výkonnostní úrovni to ještě lze zkusnout, ale při vrcholovém basketbalu to hrozně trvá a v řadě případů to je na úkor plynulosti hry, což se potvrdilo i při ME. Rozhodčí jsou si toho vědomi, ale s ohledem přítomnosti videa není dost možné ho nevyužívat a při sporných situacích je prioritou co nejpřesnějšího rozhodnutí i za cenu zdržení hry.

Také jsem si všimnul, že rozhodčí hodně přísně posuzují pravidlo o krocích. Počet odpískaných přestupků za zápas přes 20 je toho důkazem. Je otázka, zdali je tato přísnost na místě, když v řadě případů ztrácí hra na plynulosti, ale zase by to měli posoudit jiní. Rozhodčí v tomto směru instruování nebyli, je na vině covid nebo

něco jiného? Neměli bychom se my trenéři na to více zaměřit? Ode, mě je to jen poznámka na okraj basketbalové sezóny.

6. ZIMA V HALÁCH

Pod vlivem rostoucích energetických nákladů a blížící se zimy je v řadě hal a tělocvičen cítit značný chlad. Asi je to pochopitelné a musíme se s tím naučit žít, ale neměli by se v této souvislosti změnit i řády ČBF a nějakým způsobem korigovat teplotu v halách tak, aby to na jedné straně nezlikvidovalo provozovatele hal a na druhé straně nepoškodilo zdraví hráčů? Kam až můžeme jít?

7. TERMÍNOVÁ OKNA

Jsou pozvolnou zabudovávanou novinkou v termínovém kalendáři. U mládeže chápou a má to svou logiku, i když se tento termín často věnuje dohrávkám, turnajům či realizaci jiných projektů. U dospělých si myslím, že tato pauza nemá takové opodstatnění, obzvláště když je to úkor brzkého zahájení sezóny a jejího pozdějšího ukončení.

8. DELEGACE ROZHODČÍCH

Probíhá standardně a funguje, přesto je na zamyšlení změna termínové listiny tak, aby počet zápasů v jednotlivých víkendech byl zhruba stejný. Je to jeden z úkolů pro nadcházející sezónu. V nabitých víkendech často musí domácí zajišťovat rozhodčí samostatně, což nikdy není dobré. Při delegacích by se také mělo více zohledňovat odkud rozhodčí jsou tak, aby se náklady snížily

na přijatelnou mez, i když vím, že je to složité. V oblastech by možná pomohlo, při nedostatku sudích, aby jednoznačné zápasy mini pískal jen jeden rozhodčí /možná malinko zkušenější/, ale rozhodně by to nemělo být pravidlem.

9. TRENÉŘI A TIME OUT

Myslím, že chování trenérů je na úrovni a zhruba odpovídá tomu, co se děje na hřišti i průběžnému výsledku a výkonu rozhodčích. Přesto mě občas zarazí, že si trenéři zejména ve druhé půli nechají všechny své time outy až na konec zápasů, než aby reagovali v průběhu utkání na to, co se odehrává na palubovce. Také fakt, že trenéři stráví o přestávce v šatně téměř celou dobu vyměřenou pro poločasový odpočinek mi nepřipadá optimální, obzvláště když je rozdíl ve skóre jednoznačný. Taktika je sice důležitá, ale základní dovednosti týmu to nenahradí a určitě ne za patnáct minut.

10. BASKETBAL V MÉDIÍCH

Je dobré že basketbal dostává poměrně velký prostor v médiích, zejména v ČT, kde dostává prostor i v sobotu navečer, což je jen dobře. Také odkoupení práv na zápasy španělské ligy Barcelony dává možnost, že se v halách objeví více dětí. A pokud máte více kanálů, můžete basketbalu sledovat opravdu hodně, ale nemělo by to být na úkor tréninku. V hale bychom měli být doma, a ne u TV nebo počítače.

Petr Čeněk

VÝKLAD PRAVIDEL

V PODÁNÍ ROBERTA VYKCLICKÉHO

Stalo se již zvykem, že pravidla basketbalu jsou více či méně aktualizována mezinárodní basketbalovou federací FIBA před každou sezónou. Nejinak tomu bylo i tentokrát. Pro sezónu 2022/2023 FIBA připravila kromě některých drobných textových úprav i několik zajímavějších změn. Pro účely tohoto textu vybíráme k představení ty změny, které se trenérů a trenerek nebo hráčů a hráček týkají nejvíc.

V oblasti vybavení a oblečení hráčů a hráček došlo k mírnému uvolnění tím, že se všem umožňuje nosit libovolný typ kompresního vybavení a oblečení. Toto musí být ve stejné barvě jako všechna ostatní doplňková povolená vybavení celého družstva, nemusí být nicméně v barvě dresů. Co stále není povoleno, jsou volná podvleková trička.

Druhou změnou je zavedení tzv. throw-in foul. Jedná se o situaci, kdy v posledních dvou minutách utkání (4. čtvrtiny nebo prodloužení) způsobí bránící družstvo foul během probíhajícího vhadzování před tím, než je míč vyhozen z autu. Pokud je vám tato definice povědomá, pak se nemýlíte, až do minulé sezóny se v takovém případě pískala automatická nesportovní chyba, kdy trestem byly 2 trestné hody a míč ze strany. Nyní je takový foul již trestán „pouze“ 1 trestným hodem a vhadzováním poškozeného družstva ze strany (bez ohledu na počet foulů družstva, které se provinilo). Zároveň se také nejedná o foul, jehož kombinace může způsobit vyloučení hráče nebo hráčky (technická, nesportovní). Pozor, to ale samozřejmě neznamená, že v tomto případě nemůže být nesportovní chyba nikdy odpískána – k té by došlo například, pokud by se jednalo o nadměrně tvrdý zákrok, i nadále.

Poslední změnou, kterou možná účastníci utkání postřehnou na první pohled, jsou nové signály rozhodčích. Pro signalizaci faulu, ke kterému došlo porušením vertikality a válce faulovaného hráče, mají rozhodčí nově tento signál - obrázek 45

Pro signalizaci přestupku ovlivnění směrování míče ke koši nebo srážení míče (tzv. technický koš) se začal používat signál - obrázek 26

V nejvyšší soutěži mužů, která je momentálně jedinou u nás, kde je k dispozici video, můžeme narazit ještě na jednu novinku. FIBA zavedla tzv. trenérskou výzvu, kterou KNBL testovala již vloni, i pro své soutěže a popsala ji v oficiálních pravidlech. KNBL tedy logicky tuto formu přebrala. Aktuálně tedy platí, že každý trenér si může vzít v utkání jednu trenérskou výzvu na jakoukoli situaci, která je sama o sobě podle pravidel přezkoumatelná. Na rozdíl od rozhodčích má ale výhodu v tom, že pro něj neplatí časová omezení. Může tedy požádat o přezkoumání toho, kdo zahrál míč do autu, nebo zda byl správně odpískán technický koš kdykoli v utkání, zatímco rozhodčí tak může učinit jen v posledních dvou minutách zápasu. Každopádně bez ohledu na to, jaký je výsledek přezkoumání, trenér už další možnost výzvy nemá. Neriskuje ale ani ztrátu oddechového času, jako dříve.

Překlad pravidel, který ČABR zajišťuje, je již k nalezení na internetových stránkách cz.basketball. Překlad Výkladů pravidel bude k dispozici v nejbližší době. Oba tyto dokumenty jsou poměrně rozsáhlé a komplikované, probíhá proto intenzivní

a kontinuální proškolení rozhodčích, jehož cílem je zejména co možná nejlepší znalost pravidel a postupů při utkání těmito rozhodčími a v neposlední řadě také sjednocení aplikace všech těchto předpisů. K tomu se používají také tzv. Points of Emphasis, které pro každou sezónu vytyčují témata a oblasti, o kterých se nejvíce mluví a na která se rozhodčí zaměřují. V této sezóně mezi takovými POEs patří zejména:

- **Konzistentní posuzování nesporných chyb především v přechodu do útoku**
- **Hra postů a freedom of movement**
- **Ochrana střelce především při střelbě za tři body**
- **Minimalizace odpískaných kontaktů, které nemají vliv na hru**
- **Kontrola chování družstev**

S ohledem na složitost celé problematiky basketbalových pravidel také někdy dochází ke zmatení a k šíření nepřesných informací. Jednou takovou aktuální je například tvrzení, že je nově hráči nebo hráčce s míčem povoleno dopadnou dvakrát po sobě na stejnou nohu (typicky po ukončení driblunku při nájezdu do koše). Nejedná se o pravdivou informaci, i nadále je tento pohyb zakázaný a jedná se o přestupek kroky. V případě, že by došlo k takto zásadní změně ve smyslu nebo výkladu jakéhokoli pravidla, ČABR by samozřejmě okamžitě reagoval a širokou basketbalovou veřejnost by prostřednictvím federace s takovou novinkou seznámil oficiální cestou.

Samozřejmě platí, že pokud má kdokoli nějakou nejasnost v pravidlech nebo výkladech pravidel basketbalu, tak se může na Českou asociaci basketbalových rozhodčích kdykoli obrátit.

VELKÉ BASKETBALOVÉ SRDCE UTICHLO

dne 29. října 2022 odešel ve věku 83 let do basketbalového nebe dlouholetý předseda Basketbalového oddílu, náš kolega a kamarád Karel Fleischmann – profesionál, charakter, osobnost!

Na Hanou přišel z rodné Šumavy na sklonku šedesátých let a zakotvil zde na trvalo jako hráč, posléze i hrající trenér družstva mužů či trenér družstva žen. Později velmi úspěšný trenér mládeže. Dlouhé roky pracoval jako šéftrenér Basketbalového oddílu TJ Slavia, který vždy přinášel nové, moderní tréninkové

metody. Vychoval desítky nadějných hráčů, kteří se posléze staly oporami družstev dospělých. Z mnoha jeho odchovanců se stali také úspěšní trenéři, kteří vždy úspěšně navazovali na jeho trenérské metody. Za téměř šedesát let nejen nepopsatelným způsobem ovlivnil kroměřížský basketbal, ale zanechal v našich srdcích nesmazatelnou stopu.

Sbohem Karle – čest Tvé památce.

Za Slávii Kroměříž, František Ebergenyi

TERMÍNOVÁ LISTINA

BASKETBALOVÝCH AKCÍ 2023

20. - 22. ledna

Coach4future /2. blok/ - Brandýs

9. února

Česko – Irsko (kvalifikace ME ženy)

12. února

Česko – Nizozemsko (kvalifikace ME ženy)

23. února

Česko – Francie (kvalifikace MS muži)

25. - 26. února

Final 4 ČP žen

18. - 19. března

Final 4 ČP mužů

duben - červenec

Chance 3x3 Tour

21. - 30. dubna

Finále Chance ŽBL

28. - 30. dubna

NF U11 chlapci, dívky a mix

29. - 30. dubna

MČR U19 chlapci + dívky

MČR U15 chlapci + U15 dívky

5. - 7. května

NF U12 chlapci, dívky + festivaly

6. - 7. května

MČR U17 chlapci + U17 dívky

MČR U14 chlapci + U14 dívky

12. - 14. května

NF U13 chlapci, dívky + festivaly

26. května - 3. června

Finále Kooperativa NBL

15. - 25. června

ME ženy

16. - 18. června

Impulsy trenérů mládeže : Olomouc

1. - 9. července

ME ženy U18

7. - 16. července

ME muži U20, div. B

15. - 23. července

MS ženy U19

21. - 30. července

ME muži U18, div. A

29. července - 6. srpna

ME ženy U20

3. - 4. srpna

3x3 Women's Series

4. - 13. srpna

ME muži U16, div. B

5. - 6. srpna

3x3 World Tour – Prague Masters

11. - 19. srpna

ME ženy U16

12. - 20. srpna

Předkolo olympijské kvalifikace – NT muži

5. - 13. listopadu

Kvalifikace ME ženy

35% SLEVA na vybrané produkty

Nákoleníky

252 Kč

Původní cena 387 Kč

Podtriko

259 Kč

Původní cena 399 Kč

Podtrenky

259 Kč

Původní cena 399 Kč

Ponožky

129 Kč

Původní cena 199 Kč

Batoh PEAK

649 Kč

Původní cena 999 Kč

Batoh K1X

812 Kč

Původní cena 1 249 Kč

Taška

617 Kč

Původní cena 949 Kč

Basketbalové sety

324 Kč

Původní cena 499 Kč

NÁVOD NA ŠTASTNÝ SPÁNEK V ROCE 2023: SPOČÍTEJ REKORDNÍ NÁVŠTĚVU NA UTKÁNÍ ČESKO - SRBSKO

VYTVOŘIL CZ BASKETBALL 2022

CZ **BASKETBALL**